

Εορτή της Αγίας Παρασκευής στη Δροσοπηγή Κονίτσης (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Η πολιούχος της ολόδροσης Δροσοπηγής Κονίτσης εορτάσθηκε πανηγυρικώς εφέτος με συμμετοχή πλήθους πιστών τόσο κατοίκων της πανεύμορφης κώμης όσο και ευλαβών προσκυνητών από τα γύρω χωριά, όσο και από τα Γιάννενα, την Θεσσαλονίκη και την Αθήνα.

Με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κονίτσης κ.κ. Ανδρέου συλλειτουργήσαν ο Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος Αναγνωστόπουλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ελευθερουπόλεως με τον νεοχειροτονηθέντα Ιερέα της κώμης π. Κωνσταντίνο Ταμπάκη. Τον θείο λόγο εκήρυξε ο Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας. Το κείμενο του λόγου του Υμνογράφου παραθέτουμε κατωτέρω. Ακολούθησε γεύμα στην πλατεία του χωριού

κάτω από το αιωνόβιο πλατάνι με εδέσματα που παρεσκεύασαν με μεγάλη επιμέλεια οι ευσεβείς νοικοκυρές του χωριού και των Ιωαννίνων και παραδοσιακοί χοροί από το μουσικό σύλλογο Κατσικά Ιωαννίνων.

Πρωτοποριακή ήταν και πολύ επιτυχής η ημερίδα που διοργανώθηκε με την αρωγή του Δήμου Κονίτσης και με θέμα: «Ημέρα τιμής και μνήμης Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου» στο πνευματικό κέντρο του Δήμου. Αυτήν συνόδευσε έθεση φωτογραφίας σχετική με τον Όσιο Παΐσιο, που επιμελήθηκε ο αγιογράφος Κωνσταντίνος Φιλιπποπολίτης από το Κάτω Σχολάρι Θεσσαλονίκης. Εξεδόθη και σχετικό βιβλίο με Παρακλητικό Κανόνα στον Άγιο Παΐσιο και περιστατικά από το βίο του σύγχρονου αυτού Αγίου με θέμα «Ολίγα ωφέλιμα εκ της Κονίτσης». Το βιβλίο εκδόθηκε με πρόνοια και αρωγή του Δήμου Κονίτσης. Στην ημερίδα ομίλησαν οι κάτωθι με τα εξής θέματα:

ΔΡ ΗΛΙΑΣ ΜΠΑΚΟΣ - ΘΕΜΑ: «Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ»

ΔΡ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΜΠΟΥΣΙΑΣ - ΘΕΜΑ: «ΩΦΕΛΙΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ»

ΔΡ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ - ΘΕΜΑ: «ΟΣΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΔΗΜΗΡΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ - ΘΕΜΑ: « ΝΕΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΟΣΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ»

ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ - ΘΕΜΑ: «Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΙΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ»

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Π.ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΘΕΜΑ: «Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΙΣΙΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ»

Π.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΜΠΑΚΗΣ - ΘΕΜΑ: «Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΪΣΙΟ»

ΜΑΡΙΑ ΒΕΡΒΕΡΙΔΟΥ - ΘΕΜΑ: «ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΪΣΙΟ»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΡΟΣΟΠΗΓΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017
ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΩΡΑ 11 Π.Μ.

**Ήμέρα τιμής
καὶ μνήμης
Ἁγίου Παΐσιου
τοῦ Ἀγιορείτου**

**Ὁμιλίες καὶ Ἐκθεσις
Φωτογραφιῶν τοῦ Ἁγίου**

Συντονιστής:

Δρ Χαράλαμπος Μ. Μπούσιος

Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρείων Ἐκκλησίας

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΕΥΣ - ΠΑΤΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἱερός Ναός Ἁγ. Παρασκευῆς
ΔΡΟΣΟΠΗΓΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ὁ
ἅγιος
παΐσιος
ἁ
ὁ Ἀγιορείτης

Παραθέτουμε το κείμενο της ομιλίας:

Φιλανθρωπία, Ιεραποστολή, Μαρτύριο, Θεραπεία οφθαλμών

Τέσσερα είναι τα χαρακτηριστικά σημεία του βίου της Αγίας Παρασκευής, της Αγίας που τιμάται από όλο το χριστιανικό πλήρωμα και ιδίως από την Ορθόδοξη πατρίδα μας, την Ελλάδα. Στα περισσότερα χωριά και στις πόλεις συναντούμε Ναούς, Μοναστήρια και Ξωκκλήσια που τιμούν τη μεγάλη αυτή οσιομάρτυρα. Αυτήν που πίστευε ζωντανά στο Νυμφίο Χριστό και το απέδειξε με την χριστοκεντρική και θεάρεστη βιοτή της, με τη φιλανθρωπία της, με την

ιεραποστολική της δράση, με το μαρτύριο και τη θαυματουργική χάρη της.

Γεννήθηκε στη Ρώμη κατά τους χρόνους του αυτοκράτορος Αδριανού (117-138 μ.Χ.) από γονείς χριστιανούς, τον Αγάθωνα και την Πολιτεία, οι οποίοι την απέκτησαν μετά από πολλές προσευχές και την ονόμασαν Παρασκευή, για να θυμούνται την ημέρα που γεννήθηκε, αλλά και την ημέρα των Παθών του Κυρίου μας. Έτσι, η μικρή Παρασκευή έμαθε από μικρή να αγαπά τον Κύριο Ιησού και να μελετά τη ζωή και το Πάθος Του, το οποίο μιμήθηκε με μεγάλη προθυμία.

Η Αγία Παρασκευή ήταν φιλόνητος. Μοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς, όταν σε ηλικία είκοσι ετών έμεινε ορφανή, γιατί αγαπούσε την πτωχεία του Ιησού, αγαπούσε τον πτωχό Ναζωραίο.

Ο φιλόνητος είναι ο άνθρωπος ο πλασμένος «κατ' εικόνα Θεού και καθ' ομοίωσιν». Ομοιάζει με τον Θεό μας, που είναι «Θεός οίκτιρμών» (Β' Κορ. α' 3), είναι εύσπλαγχνος, είναι παντελήςμων, είναι φιλόνητος. Ο ιερός Χρυσόστομος τονίζει ότι έχουμε Δεσπότη ήμερο και φιλόνητο, που δεν μας ζητάει τίποτα παραπάνω από τις δυνάμεις μας. Τονίζει ότι ο Θεός δεν μας δίνει προβλήματα περισσότερα απ' όσα μπορούμε να αντέξουμε και, αφού μοιάζουμε με το Θεό μας, θα πρέπει κι εμείς να μη ζητάμε από τους άλλους περισσότερα απ' όσα εκείνοι μπορούν να μας δώσουν.

Το φιλόανθρωπο πνεύμα, από το οποίο πρέπει να εμφορείται ο άνθρωπος, μας επιβάλλει να συγκατανεύουμε στις αδυναμίες των άλλων. Ο φιλόανθρωπος Χριστός μας, όταν είδε την απομάκρυνση του ανθρωπίνου γένους από το δρόμο της σωτηρίας, δεν το εγκατέλειψε στην τύχη του· δεν το τιμώρησε για την αμαρτία του, αλλά από άκρα αγαθότητα και φιλανθρωπία κατέβηκε στη γη, έγινε άνθρωπος, πήρε το ανθρώπινο φύραμα μόνο και μόνο για να μας θεώσει, να μας ξαναοδηγήσει στο χαμένο Παράδεισο. Η φιλανθρωπία του φαίνεται πολύ καθαρά στην περίπτωση του προφήτη Ιωνά, που του ζήτησε να καταστρέψει την πόλη της Νινευί για τις αμαρτίες της. Αυτός τι του είπε, όταν εκείνος στενοχωρήθηκε για την ξήρανση της κολοκυθιάς που τον σκίαζε; «Ιωνά, συ εφείσω υπέρ της κολοκύνθης, υπέρ ης ουκ εκακοπάθησας επ' αυτήν ουδέ εξέθρεψας αυτήν· εγώ δε ου φείσομαι υπέρ Νινευί της πόλεως της μεγίστης, εν η κατοικούσι πλείους η δώδεκα μυριάδες ανθρώπων;» (Ιων. δ' 10, 11). Να το φιλόανθρωπο πνεύμα του Θεού. Ο Ιωνάς ζήτησε την καταστροφή της πόλεως για τις αμαρτίες της, για την οποία όμως ουδέποτε κακοπάθησε. Ο Χριστός μας με πραότητα και καλωσύνη του το τόνισε αυτό. Εκείνος όμως ως πολυεύσπλαγχνος Πλάστης και Θεός, ο «θέλων πάντας ανθρώπους σωθήναι» (Α' Τιμ. β' 4), όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα του Ιωνά, αλλά περίμενε να δει τη μεταστροφή, τη μετάνοια των Νινευιτών και να τους σώσει. Ο ίδιος αργότερα, όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, «δι' άκραν αγαθότητα» έγινε άνθρωπος, για να μας θεώσει. Αυτή υπήρξε η αποκορύφωση της ευσπλαχνίας του καλού Θεού μας.

Η Αγία Παρασκευή ήταν ιεραπόστολος. Δεν βάστασε την πίστη μόνο για τον εαυτό της. Έτρεξε και την κήρυξε όχι μόνο στην πατρίδα της τη Ρώμη, αλλά και σε όλα τα μέρη της Ελλάδος μας, όπου κυριαρχούσε η ειδωλολατρία.

Και σήμερα γύρω μας υπάρχει κατακλυσμός υλιστικών θεωριών, κατακλυσμός φιληδονίας και αμαρτίας, κατακλυσμός απιστίας και αιρέσεων. Υπάρχει όμως η κιβωτός της σωτηρίας έτοιμη να μας σώσει. Είναι η Εκκλησία μας, η μία, αγία, καθολική και αποστολική Εκκλησία. Οφείλουμε να τρέξουμε, να μπούμε μέσα, για να σωθούμε. Και όχι μόνο εμείς. Να χτυπήσουμε το τάλαντο της σωτηρίας, όπως ο Νώε, για να ακούσουν και όσοι δεν διδάχθηκαν το Ιερό Ευαγγέλιο, και να σπεύσουν και αυτοί να σωθούν στην Κιβωτό της Εκκλησίας μας, όπου ήχος καθαρός εορταζόντων απαύστως ψάλλει: «Κύριε, δόξα Σοι».

Η μεγαλύτερη απόδειξη συμπάθειας προς το πρόσωπο του Χριστού μας είναι η εκδήλωση της αγάπης μας προς τα λογικά Του πρόβατα, προς κάθε πλάσμα των χεριών Του. Όποιος φροντίζει με στοργή γι' αυτά, φροντίζει για τη σωτηρία τους, αυτός είναι φίλος γνήσιος του Χριστού μας. Η φροντίδα αυτή είναι η ιεραποστολή, στην οποία δεν ενδιαφέρεται κανείς για τον εαυτό του, αλλά για τους άλλους, πολλές φορές και με κίνδυνο της ζωής του, «Έκαστος υμών τω πλησίον αρεσκέτω εις το αγαθόν προς οικοδομήν». Η οικοδομή της αρετής του πλησίον πρέπει να είναι πρωταρχικό μέλημά μας. Αυτή είναι και η γενική έννοια της ιεραποστολής. Δεν περιορίζεται μόνο στο κήρυγμα του Χριστού, αλλά το κήρυγμα αυτό συνοδεύεται από πράξεις αγάπης, αφού «πίστις χωρίς των έργων νεκρά εστι» (Ιακ. β' 20) και ο Γέροντας Γαβριήλ της Κύπρου, ο Γέροντας της αγάπης τόνιζε ότι το τρίπτυχο της ζωής μας είναι «Ζώσα πίστη, βεβαία ελπίδα και ενεργός αγάπη».

Δεν έχουμε δικαίωμα, αγαπητοί μου, να κλείνουμε τα μάτια στα προβλήματα των άλλων. Όταν καίγεται το σπίτι του γείτονα, η φωτιά θα απλωθεί και στο δικό μας. Όταν ο πλησίον μου πεινά, θα μου επιτεθεί, για να εξασφαλίσει τα μέσα επιβίωσής του. Αν αυτός ασθενεί, τα μικρόβια θα δημιουργήσουν πανδημία και θα αρρωστήσουν και μένα. Αν ο γείτονας διψάει, δεν έχω δικαίωμα να σπαταλώ το νερό που τυχόν μου περισσεύει σε περιττές εργασίες. Όταν μένω ανενεργός και σκληρός στα προβλήματα των γύρω μου, τότε βουνό θα σηκωθούν τα προβλήματα και στην αυλή μου. Η ιεραποστολή αποτελεί κένωση του ψυχικού αποθέματος του ανθρώπου στην υπηρεσία του πλησίον. Εδώ είναι που ταυτίζεται ιεραποστολή και φιλανθρωπία. Αυτά τα δύο αποτελούν δύο όψεις του ιδίου νομίσματος, του νομίσματος της ευαγγελικής αλήθειας, του νομίσματος «της πίστεως δι' αγάπης

ενεργουμένης» (Γαλ. ε' 6).

Η Αγία Παρασκευή ήταν Μάρτυρας. Έδωσε τη ζωή της για την αγάπη του Χριστού, για να μας δώσει και εμάς παράδειγμα χριστιανικής ζωής.

Κάθε γωνιά γης της Ορθόδοξης πατρίδος μας είναι ποτισμένη με τα τίμια αίματα των Μαρτύρων, των αθλητών της πίστεως. Νέφος οι Μάρτυρες· άνδρες και γυναίκες, νέοι και γέροι, κληρικοί και λαϊκοί, μορφωμένοι και αγράμματοι. Όλοι με πίστη βαθιά ριζωμένη προσέφεραν σαν ιερά σφάγια τον εαυτό τους δώρο στο βωμό της αγάπης του Χριστού. Πίστευαν με θέρμη στον αρχηγό και «τελειωτήν Ιησούν» (Εβρ. ιβ' 2) και είχαν πόθο μαρτυρίου στην ψυχή τους· πόθο που τον θεωρούσαν προνόμιο και δώρο του Θεού. «Ημίν εχαρίσθη ου μόνον το εις αυτόν πιστεύειν, αλλά και το υπέρ αυτού πάσχειν» (Φιλιπ. α' 26). Η Αγία Παρασκευή υπέμεινε φρικτά βασανιστήρια και αποκεφαλισμό για τον Χριστό μας. Και αυτός την αντάμειψε με το χάρισμα των ιαμάτων.

Η Αγία Παρασκευή είναι η προστάτις των ματιών. Σύμφωνα με τον βίο της Αγίας ένα από τα βασανιστήρια που υπέστη ήταν αυτό της πυρακτωμένης περικεφαλαίας. Της τοποθέτησαν δηλαδή στο κεφάλι μια περικεφαλαία την οποία προηγουμένως είχαν πυρακτώσει. Πρόκειται για ένα από τα σκληρότερα βασανιστήρια εκείνης της εποχής που είχε σαν αποτέλεσμα αργό και βασανιστικό θάνατο. Σύμφωνα με τους βιογράφους της, η Παρασκευή δεν έπαθε το παραμικρό. Τότε ο Αντωνίνος διέταξε και την έβαλαν σε ένα λέβητα με καυτό λάδι και πίσσα. Επειδή, όμως, είδε την Αγία άθικτη, πλησίασε το πρόσωπο του στον λέβητα, καθώς δεν μπορούσε να εξηγήσει πώς η αγία είχε μείνει ανέπαφη, για να δοκιμάσει αν πράγματι είναι καυτό, και αμέσως τυφλώθηκε. Η Αγία με προσευχή έδωσε στον Αντωνίνο το φως του, με αποτέλεσμα να πιστέψει στον Χριστό, ή κατ' άλλους να σταματήσει τους διωγμούς εναντίον τους. Γι' αυτό και τα περισσότερα τάματα που βρίσκονται κρεμασμένα στις εικόνες της Αγίας είναι χρυσά ή ασημένια μάτια.

Αδελφοί μου, αν θέλουμε πραγματικά να τιμήσουμε την Αγία Παρασκευή οφείλουμε να μιμηθούμε την αγία της ζωής. Να μιμηθούμε τη φιλανθρωπία της, την ιεραποστολική της δράση και τη μαρτυρία της πίστεώς της μέχρι θανάτου, για να την έχουμε και εμείς προστάτιδα και μάλιστα των οφθαλμών μας, για να βλέπουμε και να απολαμβάνουμε με αυτά τα αγαθά της δημιουργίας του Παναγάθου Θεού μας.